

כַּמְשַׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה, שֶׁלֹּא שָׁם חִזְקֵנוּ וְגָרְלָנוּ כְּכֹל-
הַמוֹנָם. שֶׁהֵם מִשְׁתַּחֲוִים לְהֶבֶל וְרִיק וּמִתְפַּלְלִים אֶל
אֵל לֹא יוֹשִׁיעַ. וְאַנְחָנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים
לְפָנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא
נוֹטֵה שָׁמַיִם וְיִסַּד אֶרֶץ, וּמוֹשֵׁב יְקָרוֹ בְּשָׁמַיִם מְפַעֵל,
וְשָׂכִינֵת עִזּוֹ בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים. הוּא אֱלֹהֵינוּ, אֵין עוֹד.
אַמֵּת מַלְכָּנוּ, אָפֶס זוּלָתוֹ. כְּפָתוּב בְּתוֹרָתוֹ, וַיִּדְעַת
הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֶל-לִבְבָךְ כִּי יִהְיֶה הוּא הָאֱלֹהִים
בְּשָׁמַיִם מְפַעֵל וְעַל-הָאֶרֶץ מִתְחַמֵּת אֵין עוֹד:

עַל-כֵּן נִקְוָה לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְרֹאוֹת מְהֵרָה
בְּתַפְאֵרֶת עֲזֻךְ לְהַעֲבִיר גְּלוּלֵים מִן-הָאֶרֶץ וְהָאֱלִילִים
כְּרוֹת יִפְרֹתוֹן. לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדֵי וְכֹל-בְּנֵי
בְּשָׂר יִקְרְאוּ בְּשִׁמְךָ. לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל-רְשָׁעֵי אֶרֶץ.
יִבְרִיאוּ וַיִּדְעוּ כָּל-יְיֹשְׁבֵי תֵבֵל כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל בְּרִיךְ
תִּשְׁבַּע כָּל-לְשׁוֹן: לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וַיִּפּוּלוּ.
וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקָּר יִתְנוּ. וַיִּקְבְּלוּ כָלֶם אֶת-עַל
מַלְכוּתְךָ. וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי

שם שיחידים אומרים אותה בלחש. וכן באבודרהם לא נזכר שאומרים עלינו בסוף כל תפילה, אלא רק בתפילת מוסף של ראש השנה. אבל בטור או"ח (סימן קל"ב) מוזכר שאומרים עלינו בסוף כל תפילה. ובטור או"ח בהלכות ראש השנה (סימן תקצ"א) איתא: ואומר עלינו לשבת. ורב עמרם כתב, שאין ליחיד לאומרו במקום שיש ש"צ, וכבר נוהגין לאומרו. וכ"כ רב משה גאון: יחיד דמצלי בראש השנה בלחשה, אי גמר עלינו לשבח לימא, ואי לא, לימא מלוד ואוחילה. נראה מתוכו שאין ליחיד לאומרו, שהוא רשות לש"צ. ועיין בב"י שם.

הַמְלָכוֹת שְׁלֶךְ הִיא וְלַעֲוֹלָמִי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכַבֹּד.
בְּפִתּוֹב בְּתוֹרָתְךָ יְהוָה וַיְמַלֵּךְ לְעֵלָם וָעַד:

וְנֹאמַר וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל-כָּל-הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהוָה יְהוָה אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד:
(וּבְתוֹרָתְךָ כָּתוּב לֵאמֹר שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד).

אֶל-תִּירָא מִפֶּחַד פִּתְאִים וּמִשְׁאֵת רַעְעִים כִּי תֵבֵא: עֲצוּ עֲצֵה וּמִסֵּר, דְּבָרוּ
דְּבָר וְלֹא יָקוּם, כִּי עָמְנוּ אֵל: וְעַד-וְקָנָה אָנִי הוּא וְעַד-שִׁיבָה אָנִי אֶסְבֵּל, אָנִי
עֲשִׂיתִי וְנָאִי אֲשָׂא וְנָאִי אֶסְבֵּל וְנֹאמַלֵּט:

לאחר עלינו אומרים קדיש יתום. התחילו לומר קדיש בעשרה ויצאו אחדים רשאי לסיימו.

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעֵלְמָא דִּי-בְרָא כְרַעוּתָהּ.
וַיְמַלִּיךְ מַלְכוּתָהּ בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל-בֵּית יִשְׂרָאֵל
בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעֵלָם
וְלַעֲלָמִי עֲלֵמָא: יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרַמֵּם וַיִּתְנַשֵּׂא
וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלַּל שְׁמֵהּ דְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְעֵלָא
(כַּעֲשִׂי"ה וְלַעֲלָא) מִן-כָּל-בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא תְּשַׁבְּחָתָא וְנִתְמַתָּא דִּי-
אֲמִירָן בְּעֵלְמָא, וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן-שְׁמַיָּא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל,
וְאָמְרוּ אָמֵן: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ
וְעַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן:

ואח"כ אומרים שיר של יום והוא השיר שהיו הלויים אומרים בבית המקדש בכל יום. ולאחר
מכן אומרים קדיש יתום.

בראשון בשבת אומרים היום יום ראשון בשבת שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש:
לְדָוִד מִזְמוֹר. לַיהוָה הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תִּבְּל וַיִּשְׁבֵּי בָהּ: כִּי הוּא
עַל-יָמִים יִסְדָּה וְעַל-נְהַרּוֹת יִכּוֹנְנֶנָּה: מִי-יַעֲלֶה בָהּ יְהוָה וּמִי-יָקוּם

שיר של יום. כתב הרמ"א בשו"ע או"ח סימן קל"ב בהגהה, ואומרים השיר
שהלויים היו אומרים במקדש, ובלשון המשנה בתמיד (ל"ג, ע"ב) איתא: השיר
שהיו הלויים אומרים במקדש. וישנה הרמ"א לשון המשנה, להורות שאין הכוונה
שיאמר את המשנה הזאת אלא שיאמר את השיר של יום. ועיין בטור סימן קל"ב.

במקום קדשו: נקי כפים ובר לבב אשר לא-נשא לשוא נפשי
 ולא נשבע למרמה: ישא ברכה מאת יהוה וצדקה מאלהי ישעו:
 זה דור דרשו מבקשי פגיה יעקב סלה: שאו שערים ראשיכם
 והנשאו פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד: מי זה מלך הכבוד יהוה
 עוזו וגבור יהוה גבור מלחמה: שאו שערים ראשיכם ושאו
 פתחי עולם ויבא מלך הכבוד: מי הוא זה מלך הכבוד יהוה
 צבאות הוא מלך הכבוד סלה:

בשני כשבת אומרים: היום יום שני בשבת שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש:
 שיר מזמור לבגית-קרח: גדול יהוה ומהלל מאד בעיר
 אלהינו הר-קדשו: יפה נוף משובש כל-הארץ הר-ציון ירכתי
 צפון קרית מלך רב: אלהים בארמנותיה נודע למשגב: פי-הנה
 המלכים נועדו עברו יחדיו: המה ראו פן תמהו נבהלו נתפזו:
 רעדה אתותם שם חיל פולדה: ברוח קדים תשבר אניות
 תרשיש: באשר שמענו פן ראינו בעיר יהנה צבאות בעיר
 אלהינו אלהים, יכוננה עד-עולם סלה: דמינו אלהים חסדה
 בקרב היכלך: בשמך אלהים פן תהלתך על-קצוי-ארץ אדק
 מלאה ימינה: ישמחי הר-ציון תגלגה בנות יהודה למען משפטך:
 סבו ציון והקיפונה ספרו מגדליה: שיתו לבכם לחילה פסגו
 ארמנותיה למען תספרו לדור אחרון: פי זה אלהים אלהינו
 עולם ועד הוא ינהגנו על-מות:

בשלישי בשבת אומרים: היום יום שלישי בשבת שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש:
 מזמור לאסף. אלהים נאב בעדת-אל בקרב אלהים ישפט:
 עד-מתי תשפטו-ענל ופגי רשעים תשאו-סלה: שפטו-דל ונתום
 עני ורש הצדיקו: פלטו-דל ואביון מיד רשעים הצילו: לא ידעו
 ולא יבינו בחשכה יתהלכו ימוטו כל-מוסדי ארץ: אני אמרתי
 אלהים אתם ובגי עליון בלכם: אכן קאדם תמותון וכאחד השרים
 תפלו: קומה אלהים שפטה הארץ כי-אתה תנחל בכל-הגוים:

תפלת שחרית

צט

ברביעי בשבת. אומרים: היום יום רביעי בשבת שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש:
אל-נקמות יהנה אל נקמות הופיע: הנשא שפט הארץ
השב גמול על גאים: עד-מתי רשעים יהנה עד-מתי רשעים
יעלזו: יביעו ידברו עתק יתאמרו כל-פעלי און: עמך יהנה
ידבאו ונחלתך יענו: אלמנה וגר יתרגו ויתומים יראחו: ויאמרו
לא יראה-יה ולא-יגין אלהי יעקב: כינו פְּעָרִים בָּעַם וּכְסִילִים
מְתֵי תִשְׁקִילוּ: הנטע און הלא ישמע אם-יאר עין הלא יביט:
היסר גוים הלא יוכים המלמד אדם דעת: יהנה ידע מתשבות
אדם כי המה הגל: אשרי הגבר אשר-תיסרנו יה ומתורתך
תלמדנו: להשקיט לו מימי רע עד-יכרה לרשע שחת: כי ולא-
יטש יהנה עמו ונחלתו לא יצוב: כי-עד-צדק ישוב משפט ואחרי
כל-ישרי-לב: מי-יקום לי עם-מרעים מי-יתיצב לי עם פעלי
און: לולי יהנה עזרתה לי כמעט שכנה דומה נפשי: אם-אמרת
מטה רגלי חסדך יהנה יסעדני: בלב שרעפי בקרבי תנחומיק
ישעשעו נפשי: היחברך כסא הוות יצר עמל עלי-חק: גודו
על-גפש צדיק ודם נקי ירשיעו: ויהי יהנה לי למשגב ואלהי
לצור מחסי: וישב עליהם את-אונם וברעתם יצמיתם יצמיתם
יהנה אלהינו:

לכו ורננה ליהנה נהיעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה
בזמרות נהייע לו: כי אל גדול יהנה ומלך גדול על כל אלהים:

בחמישי בשבת אומרים: היום יום חמישי בשבת שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש:
למנצח על-הגתית לאסף: הרנינו לאלהים ענגנו הריעו
לאלהי יעקב: שאוי-ומרה ותנו-תו פנור נעים עם-נגל: תקעו
בחודש שופר בכסה ליום חגנו: כי חק לישראל הוא משפט לאלהי
יעקב: עדות וביהוסף שמו בצאתו על-ארץ מצרים שפת לא ידעתי
אשמע: הסירותי מסבל שקמו כפיו מדוד תעברנה: בצרה קראת

נֶאֱחָזְלָה אֶנְךָ בְּסִתְרֵי רַעַם אֲבִחֲנֶךָ עַל-מִי מְרִיבָה סֵלָה: שְׁמַע עִמִּי
 וְאֶעֱיֶדְךָ בְּךָ יִשְׂרָאֵל אִם-תִּשְׁמַע-לִי: לֹא-יִהְיֶה בְּךָ אֵל זָר וְלֹא
 תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל גֹּכֵר: אֲנִכִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲלֶךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם
 הַרְחַב-פִּיךָ וְאִמְלֵאֵהוּ: וְלֹא-שָׁמַע עִמִּי לְקוֹלִי וַיִּשְׂרָאֵל לֹא-אָבָה לִי:
 נֶאֱשַׁלְחֵהוּ בְּשִׁרְיֹת לָבָם יִלְכוּ בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם: לוֹ עִמִּי שָׁמַע לִי
 יִשְׂרָאֵל בְּדַרְכֵי יְהִלְכוּ: כִּמְעַט אוֹיְבֵיהֶם אֲבַנִּיעַ וְעַל-צָרֵיהֶם אֲשִׁיב
 יָדַי: מִשָּׁנְאֵי יְהוָה יִכְחָשׁוּ-לוֹ וַיְהִי עִתָּם לְעוֹלָם: וַיִּאֲכִלְהוּ מִחֶלֶב
 חֹטֵה וּמִצֹּר דָּבֵשׁ אֲשַׁבֵּיעֶנּוּ:

בששי בשבת אומרים: היום יום ששי בשבת שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש:
 יהוה מלך גאות לבש, לבש יהוה עו התאזר אף-תפון תבל
 כל-תמוט: נכון כסאך מאז, מעולם אתה: נשאו נהרותי יהוה.
 נשאו נהרות קולם נשאו נהרות דכבים: מקלותי מים רבים אדירים
 משברי-ים אדיר במרום יהוה: עדתיך נאמנו מאד לביתך גאונה-
 קדש יהוה לארך ימים:

בראש-חודש אחר סיום התפלה אומרים מזמור כרכי נפשי את ד.

בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֶת יְהוָה, יְהוָה אֱלֹהֵי גְדֻלָּתְךָ מֵאֵד הוֹד וְהִדָּר
 לְבָשֶׁת: עֲטָה אֹר כְּשִׁלְמָה נוֹטָה שָׁמַיִם פִּירִיעָה: הַמְקַרְה בַּמַּיִם
 עֲלִיּוֹתַי הַשָּׁם עֲבִים רְכוּבוֹ הַמְהַלֵּךְ עַל בְּנֵי הַיָּם: עֲשֵׂה מִלְאָכָיו
 רוֹחוֹת מִשְׁרָתַי אֵשׁ לְהַט: יַסְד־אֶרֶץ עַל מְכוּנָיָה כֹּל תַּמוּט עוֹלָם וְעַד:
 תְּהוֹם כִּלְבוּשׁ כְּסִיתוֹ עַל הַרִים יַעֲמְדוּ מַיִם: מִן גְּעַרְתֶּךָ יִנוּסוּן מִן
 קוֹל רַעְמֶךָ יִתְפַּזְּזוּן: יַעֲלוּ הַרִים יִרְדוּ בְּקַעוֹת אֵל מִקוֹם זֶה יַסְדֶּךָ
 לָהֶם: גְּבוּל שָׁמַיִם כֹּל יַעֲבֹרוּן כֹּל יִשְׁבּוּן לְכַסּוֹת הָאֶרֶץ: הַמְשַׁלַּח
 מַעֲנִינִים בְּנַחְלֵים בֵּין הַרִים יְהִלְכוּן: יִשְׁקוּ כֹל חַיֵּי שְׂדֵי יִשְׁבְּרוּ
 פְּרָאִים צְמָאִם: עֲלֵיהֶם עוֹף הַשָּׁמַיִם יִשְׁכּוּן מִבֵּין עֲפָאִים יִתְנוּ קוֹל:
 מִשְׁקֵה הַרִים מַעֲלִיּוֹתַי מִפְּרִי מַעֲשֵׂיךָ תִּשְׁבַּע הָאֶרֶץ: מִצְמִיתֵי חֲצִיר

לְבַהֲמָה וְעָשָׂב לַעֲבֹדַת הָאָדָם לְהוֹצִיא לָחֶם מִן הָאָרֶץ: וַיִּינוּ יִשְׁמַח
 לִבֵּב אָנוּשׁ לְהַצְהִיל פָּנִים מִשְׁמֵן וְלֶחֶם לִבֵּב אָנוּשׁ יִסְעֵד: יִשְׁבְּעוּ
 עֲצֵי יְהוָה אֲרֻזֵי לְבָנוֹן אֲשֶׁר נָטַע: אֲשֶׁר שָׁם צִפְרִים וְקִנְיֵי חֲסִידָה
 בְּרוּשִׁים בֵּיתָה: הָרִים הַגְּבוּהִים לְיַעֲלִים סִלְעִים מַחְסֵה לְשִׁפְנִים:
 עֲשֵׂה יְרַח לְמוֹעֲדִים שְׁמֵשׁ יָדַע מְבוֹאוֹ: מִשֶּׁת חֶשֶׁךְ וַיְהִי לַיְלָה בּוֹ
 תִרְמַשׁ כָּל חֵיתוֹ יַעַר: הַכְּפִירִים שְׁאֲגִים לְטָרֵף וּלְבַקֵּשׁ מֵאֵל אֲכָלִם:
 תִּזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ יֵאֱסֹפֶן וְאֵל מְעוֹנֹתָם יִרְבְּצוּן: יֵצֵא אָדָם לְפַעֲלוֹ
 וּלְעֲבֹדָתוֹ עֲדֵי עָרֵב: מָה רַבּוֹ מַעֲשֵׂיךָ יְהוָה כָּלֵם בְּחֻמְכָּה עֲשִׂיתָ
 מִלְּאָה הָאָרֶץ קִנְיָנֶךָ: זֶה הַיָּם גָּדוֹל וַיִּרְחַב יָדָיִם שָׁם רָמַשׁ וְאִין
 מִסְפָּר חַיּוֹת קְטַנּוֹת עִם גְּדִלוֹת: שָׁם אֲנִיּוֹת יִהְלְכוּן לְנִתְּנֵן זֶה יִצְרָף
 לְשִׁחַק בּוֹ: כָּלֵם אֱלֹהֶיךָ יִשְׁבְּרוּן לְמַת אֲכָלֵם בַּעֲתוֹ: תִתֵּן לָהֶם
 יִלְקֻטוּן תַּקְתַּח יָדֶךָ יִשְׁבְּעוּן טוֹב: תִּסְתִּיר פָּנֶיךָ יִבְהַלּוּן תַּסְף
 רוּחַם יִגְעוּן וְאֵל עֲפָרָם יִשׁוּבוּן: תִּשְׁלַח רוּחְךָ יִבְרָאוּן וְתַסְדֵּשׁ פָּנֶי
 אֲדָמָה: יְהִי כְבוֹד יְהוָה לְעוֹלָם יִשְׁמַח יְהוָה בְּמַעֲשָׂיו: הַמְבִיט לְאָרֶץ
 וְתִרְעַד יִגַע בְּהָרִים וַיַּעֲשֵׂנוּ: אֲשִׁירָה לִיהוָה בְּחַיֵי אֲזַמְרָה לְאֱלֹהֵי
 בְּעוֹדֵי: יַעֲרֵב עָלָיו שִׁיחֵי אֲנֹכִי אֲשַׁמַּח בִּיהוָה: יִתְמוּ חַטָּאִים מִן
 הָאָרֶץ וַיִּשְׁעִים יוֹעוּד אִינָם בְּרָכִי נַפְשִׁי אֵת יְהוָה הַלְלוּיָהּ:

יש לומר בשחרית אחר התפלה (ובמנוחה קודם התפלה) פסוּם הקטורת. ואומרים
 תחלה אין כאלהינו וכו'.

**אִין בְּאֱלֹהֵינוּ. אִין בְּאֲדוֹנֵינוּ. אִין כְּמִלְכָּנוּ. אִין
 כְּמוֹשֵׁיעֵנוּ: מִי בְּאֱלֹהֵינוּ. מִי בְּאֲדוֹנֵינוּ. מִי כְּמִלְכָּנוּ.
 מִי כְּמוֹשֵׁיעֵנוּ: נוֹדָה לְאֱלֹהֵינוּ. נוֹדָה לְאֲדוֹנֵינוּ.
 נוֹדָה לְמִלְכָּנוּ. נוֹדָה לְמוֹשֵׁיעֵנוּ: בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ.
 בְּרוּךְ אֲדוֹנֵינוּ. בְּרוּךְ מִלְכָּנוּ. בְּרוּךְ מוֹשֵׁיעֵנוּ: אַתָּה
 הוּא אֱלֹהֵינוּ. אַתָּה הוּא אֲדוֹנֵינוּ. אַתָּה הוּא מִלְכָּנוּ.**

אַתָּה הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא שֶׁהַקָּטִירוֹ אַבוֹתֵינוּ
לְפָנֶיךָ אֶת קִטְרַת הַסַּמִּים:

פֶּטוּם הַקָּטִירַת הַנָּרִי וְהַצֶּפֶרֶן הַחֲלֻבָּנָה וְהַלְבוֹנָה מִשְׁקַל
שִׁבְעִים שִׁבְעִים מָנֶה. מוֹר וְקֹצִיעָה שְׁפֵלֶת גֶּרֶךְ וְכַרְפֶּם מִשְׁקַל
שִׁשָּׁה עֶשְׂרֵי שִׁשָּׁה עֶשְׂרֵי מָנֶה. הַקֶּשֶׁט שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי וְקְלוּפָה שְׁלֹשָׁה. וְקִנְמוֹן
תְּשֻׁעָה. בְּרִית בְּרִשְׁיָנָה תְּשֻׁעָה קִבּוּן. יֵין קַפְרִיסִין סָאִין תְּלַתָּא
וְקִבּוּן תְּלַתָּא. וְאִם לֹא מִצָּא יֵין קַפְרִיסִין מִבֵּיא חֲמַר חֲנֻרְזִין עִתִּיק. מִלַּח
סְדוּמִית רַבַּע הַקָּב. מַעְלָה עֶשֶׂן כָּל־שֶׁהוּא: רַבִּי נְתָן אוֹמֵר אִף
כַּפַּת הַיִּזְרְדֵן כָּל־שֶׁהוּא. וְאִם גִּתָּן בֶּה דְבַשׁ פְּסָלָה. וְאִם חֶסֶר אַחַת
מִכָּל־סַמֵּינָה חֵיב מִיתָה: רַבֵּן שִׁמְעוֹן בֶּן־גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר, הַנָּרִי
אֵינוֹ אֶלָּא שְׂרָף הַנוּטָף מֵעֵצֵי הַקָּטָף: בְּרִית בְּרִשְׁיָנָה לְמָה הִיא
בָּאָה, כִּדִּי לִיפּוֹת בֶּה אֶת־הַצֶּפֶרֶן כִּדִּי שְׁתֵּהָא נָאָה. יֵין קַפְרִיסִין
לְמָה הוּא בָּא, כִּדִּי לְשֵׁרוֹת בּוֹ אֶת־הַצֶּפֶרֶן כִּדִּי שְׁתֵּהָא עֲזָה. וְהִלָּא
מִי רִגְלִים יָפִין לָהּ אֶלָּא שָׂאִין מִכְּנִיסִין מִי רִגְלִים בְּעֲזָרָה מִפְּנֵי
הַכְּבוֹד:

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר רַבִּי חֲנִינָא. תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים מְרַבִּים שְׁלוֹם בְּעוֹלָם:
שְׁנָאֵמַר וְכָל בְּנֵיךָ לְמִידֵי יְהוָה וְרַב שְׁלוֹם בְּנֵיךָ: אֵל מִקְרֵי בְּנֵיךָ אֶלָּא בּוֹנֵיךָ:
שְׁלוֹם רַב לְאַהֲבֵי תוֹרָתְךָ וְאֵין לָמוּ מִכְּשׁוֹל: יְהִי שְׁלוֹם בְּחִילְךָ שְׁלוֹם בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ:
לְמַעַן אֲחִי וְרַעֲי אֲדַבְּרָה נָא שְׁלוֹם בְּךָ: לְמַעַן בֵּית יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲבַקֶּשֶׁה טוֹב
לְךָ: יְהוָה עֲזֵר לְעַמּוֹ יִתֵּן. יְהוָה יְבָרֶךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם:

קִדִּישׁ דְּרַבְנָן.

אוֹמְרִים קִדִּישׁ דְּרַבְנָן אַחֲרֵי לְמוֹד אֵיזָה עֵינִין מִתּוֹרָה שְׁבַעִים. וְנוֹהֲגִים לֵאמֹר קוֹדֶם
הַקִּדִּישׁ מֵאִמֵּר רַי חֲנִינָא בֶן עֲקִישָׁא וְכוּ' אוֹ אֲרִיא אִיר חֲנִינָא תַּיַח מְרַבִּים שְׁלוֹם וְכוּ'. וְאַחַר
חֲנִיךְ אוֹמְרִים קִדִּישׁ אִפִּילוּ רַק אַחֲרֵי ג' פְּטוּקִים.

תְּהַבֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ וְכוּ' עַד וְאַמִּירָן בְּעֵלְמָא וְאַמְרוּ אָמֵן. רֵאָה עַמֵּי צַה.

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן וְעַל תְּלַמִּידֵיהוֹן וְעַל כָּל־תְּלַמִּידֵי
תְּלַמִּידֵיהוֹן וְעַל כָּל־מֵן דְּעַסְקִין בְּאוֹרֵיתָא (בְּאַרְזֵי יִשְׂרָאֵל: קִדִּישָׁא)
דִּי בְּאַתְרָא (בְּאַרְזֵי יִשְׂרָאֵל: קִדִּישָׁא) קִדּוֹן וְדִי בְּכָל־אַתְרֵי וְאַתְרֵי
יְהֵא לְהוֹן וְלִכּוֹן שְׁלָמָא רַבָּא חֲנָא וְחַסְדָּא וְרַחֲמִין וְחַיִּין אֲרִיכִין

וּמְזוֹנָא רוּחָא וּפְרָקְנָא מִן קַדְם אַבוּהוֹן דִּי בְשִׁמְיָא וְאַרְעָא
וְאִמְרוּ אָמֵן : יְהֵא שְׁלָמָא בְּפָא וְכוּ'.

מראש-חדש אלול עד שמיני-עצרת ועד בכלל אומרים בכל יום אחר גמר התפלה בקר
וערב מזמור לדוד ד' אורי וכו'. ואומרים אחריו קדיש.

לְדָוִד יְהִנֵּה אֹרֵי וַיִּשְׁעֵי מַמִּי אֵיכָא יְהִנֵּה מְעוֹז חַיִּי מַמִּי
אֶפְתָּח: בְּקָרֵב עָלַי מְרַעִים לְאָכֹל אֶת בְּשָׂרֵי צָרִי וְאֵיבֵי לִי הִמָּה
פָּשְׁלוּ וְנָפְלוּ: אִם תַּחֲנֶנָּה עָלַי מַחֲנֶנָּה לֹא יִירָא לְבִי אִם תִּקְוִים עָלַי
מִלְחָמָה בְּזֹאת אָנִי בּוֹטֵחַ: אַחַת שְׁאַלְתִּי מֵאֵת יְהִנֵּה אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ
שְׂבָתִי בְּבֵית יְהִנֵּה כֹּל יְמֵי חַיִּי לַחַוּוֹת בְּנֶעֱם יְהִנֵּה וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ:
כִּי יִצְפְּנֵנִי בְּסִפְּהָ בְּיוֹם רָעָה יִסְתַּהֲרֵנִי בְּסִתְרָא אֶהְלוּ בְּצוּר יְרוּסָמְנִי:
וְעַתָּה יְרוֹם רֵאשִׁי עַל אֵיבֵי סְבִיבוֹתַי וְאֲזַבְחָהּ בְּאֶהְלוּ וְזָכַחַי תְּרוּעָה
אֲשִׁירָה וְאֲזַמְרָה לִיהִנֵּה: שְׁמַע יְהִנֵּה קוֹלִי אֶקְרָא וְחַגְגִּי וְעַנְגִּי: לְךָ
אָמַר לְבִי בְּקִשׁוֹ פָּנֵי אֶת פְּנֵיךָ יְהִנֵּה אֲבַקֵּשׁ: אֵל תִּסְתַּר פְּנֵיךָ מִמֶּנִּי
אֵל תֵּט בָּאֵף עַבְדְּךָ עֲזַרְתִּי הִיִּית אֵל תַּטְשֵׁנִי וְאֵל תַּעֲזֹבֵנִי אֱלֹהֵי
יִשְׁעֵי: כִּי אָבִי וְאִמִּי עֲזָבוּנִי וִיהִנֵּה יִאֲסָפְנִי: הוֹרֵגִי יְהִנֵּה דְרָבְךָ
וְנַחֲנִי בְּאַרְח מִישׁוּר לְמַעַן שָׂרְרִי: אֵל תַּתְּנֵנִי בְּנֶפֶשׁ צָרִי כִּי קָמוּ
בִּי עַדֵי שְׂקָר וַיִּפַּח חֲמָם: לֹדֵלָא הָאֲמַנְתִּי לְרֵאוֹת בְּטוֹב יְהִנֵּה בְּאַרְצֵי
חַיִּים: קוּה אֵל יְהִנֵּה חֲזַק וַיִּאֲמֵץ לְבָבְךָ וְקוּה אֵל יְהִנֵּה:

בבית האכל אומרים אחר סיום התפלה בקר וערב מזמור מ"ט.

לְמַנְצָחַם לְבָנֵי קָרַח מְזֻמּוֹר: שְׁמַעוּ זֹאת כָּל הָעַמִּים הַאֲזִינוּ כָּל
יִשְׂרָאֵל חֲלָד: גַּם בְּנֵי אֲדָם גַּם בְּנֵי אִישׁ יַחַד עֲשִׂיר וְאַבְיוֹן: פִּי יִדְבַר
חֲכָמוֹת וְהַגּוֹת לְבִי תְבוּנוֹת: אֵטָה לְמִשְׁלַל אֲזַנִּי אֶפְתַּח בְּכַנּוֹר
חִידָתִי: לָמָּה אֵיכָא בְּיָמֵי רַע עֲזָבִי יְסוּבְנִי: הַבְּטַחִים עַל חֵילָם
וּבְרַב עֲשָׂרָם יִתְהַלְלוּ: אַח לֹא פָדָה יְפָדָה אִישׁ לֹא יִתֵּן לְאֱלֹהִים
בְּפִרוֹ: וַיִּקַּר פְּדִיוֹן נַפְשָׁם וְחָדֵל לְעוֹלָם: וַיְחִי עוֹד לְנֶצַח לֹא יִרְאֶה
הַשְׁחַת: כִּי יִרְאֶה חֲכָמִים יְמוֹתוֹ יַחַד כְּסִיל וְבָעַר יִאֲבָדוּ וְעֲזָבוּ

לאַחֲרֵי חֵילֶם: קַרְבָּם בְּתִימוֹ לְעוֹלָם מְשַׁבְּנֶתֶם לְדוֹר וָדוֹר קְרָאוּ
 בְּשִׁמוֹתֵם עָלַי אֲדָמוֹת: וְאָדָם בִּיקָר בַּל יִלֵּין נִמְשַׁל בְּבִהְמוֹת נִדְמוֹ:
 זֶה דְרָכָם כֶּסֶל לָמוֹ וְאַחֲרֵיהֶם בְּפִיהֶם יִרְצוּ סֵלָה: כִּצְאוֹן לְשִׂאוֹל
 שְׁתוּ מִנֶּת יִרְעֶם וַיִּרְדּוּ בָּם יִשְׂרָאֵל לְבָקָר וְצוֹרֶם לְבִלּוֹת שִׂאוֹל
 מִזְבֵּל לוֹ: אֵךְ אֱלֹהִים יִפְדֶּה נַפְשִׁי מִיַּד שִׂאוֹל כִּי יִקְחֵנִי סֵלָה: אֵל
 תִּירָא כִּי יַעֲשֶׂר אִישׁ כִּי יִרְבֶּה כְבוֹד בֵּיתוֹ: כִּי לֹא בְמוֹתוֹ יִקַּח
 הַכֹּל לֹא יִרְדַּ אַחֲרָיו כְּבוֹדוֹ: כִּי נִפְשׁוּ בְּתִיבּוֹ יִרְבֶּה וַיִּוֹדֶךָ כִּי תִיטִיב
 לָךְ: סָבֵא עַד דוֹר אָבוֹתָיו עַד גִּצָּח לֹא יִרְאוּ אוֹר: אָדָם בִּיקָר
 וְלֹא יִבִּין נִמְשַׁל בְּבִהְמוֹת נִדְמוֹ:

כשיוצא מבית-הכנסת,

ישב מעט ויאמר:

אֵךְ צְדִיקִים יוֹדוּ לְשִׁמְךָ יִשְׁבוּ יִשְׂרָאֵל אֵת פְּגִיעֶךָ:

וכשהולך לאחוריו ומשתחוה מול ארון הקודש ויוצא אומר:

יְהִי נַחֲמֵי בְצַדִּיקְתֶּךָ לְמַעַן שׁוֹרְרֵי הַיִּשָּׁר לְפָנֵי דְרָכֶךָ:

זכירות.

לְמַעַן תִּזְכֹּר אֵת יוֹם צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם פֶּלַי סִינַי:

בַּק הַשְׁמֵר לָךְ וּשְׁמֵר נַפְשֶׁךָ מֵאֵד פֶּן תִּשְׁכַּח אֵת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ
 וּפֶן יִסּוּרוּ מִלְּבָבְךָ פֶּלַי סִינַי וְהוֹדִיעָתָם לְבִנְיָה וּלְבִנְיָה בְּנִי: יוֹם אֲשֶׁר עָמַדְתָּ
 לְפָנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּחַרְב.

זְכוֹר אַח אֲשֶׁר עָשָׂה לָךְ עֲמַלְק בְּדֶרֶךְ בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרַיִם: אֲשֶׁר קָרַךְ
 בְּדֶרֶךְ נִינֹב בָּךְ כָּל הַנְּחָשִׁים אַחֲרֶיךָ וְאַתָּה עָנִי וְיִגַּע וְלֹא יָרָא אֱלֹהִים: וְהָיָה
 בְּהַנִּיחַ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָךְ מִכָּל אֵיבֶיךָ מִסָּבִיב בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ
 וְנָחֲלָה לְרִשְׁתָּהּ תִּמְחָה אֵת זְכֹר עֲמַלְק מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם לֹא תִשְׁכַּח:

זְכוֹר אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְמַרְגֵּם בְּדֶרֶךְ בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרַיִם: